

nig tilbage, men da Forslaget iaar foreligger paa en særegen høitidelig Maade, nemlig som en Del af, et Led i et meget omfattende og sammenhængende Valglofen eller Valgprogram, hvad man nu vil kalde det, vil jeg dog tillade mig at udbede mig Opmærksomhed for et Par Ord for at begrunde, hvorfor min Stilling iaar ikke er væsentlig forandret fra, hvad den var ifjor; jeg haaber tillige, at man fra begge Sider vil være saa velvillig at optage mine Ord i den bedste Mening. Det gjør mig endt, at jeg ikke her gaunste kan følge med den Retning, med hvilken jeg i 99 af 100 Tilfælde væsentlig deler Mening. Dengang dette Lovforslag første Gang fremkom, forekom det mig, at der ligesom lustedes en vis Friskhed igennem det; der var en vis Fremflugt, noget, om jeg saa maa sige, Fremtidigt i det, som ikke kunde Andet end gjøre mig godt; men da jeg undersøgte det nætere, maa jeg rigtignok sige, at jeg blev yderlig skuffet, og da jeg havde hørt Begrunderserne og de Udtalelser, der fremkom under Behandlingerne her i Thinget, fristedes jeg til — i al Stillehed naturligvis — at udbrøde: Hvilken Nummer over en Vandeflage! Det forekom mig, at Lovforslaget fremkom i en stor, mægtig og velberettiget Grundtanke's Ravn, i den personlige eller, om man vil, den borgerlige Eigheds Ravn, og jeg undersøgte da, hvorvidt det kunde staa Prøve i saa Henseende. Det viste sig imidlertid, at det var Kapværk, idet Forslaget vel udvidede Valgretten, men paa den anden Side indskrænkede Valgbarheden, og der vedblev altsaa dog at hvile et vist Udmærkelsespræg ved visse Skatteydere, ligesom der gjør den Dag idag. Det er det Særbare ved det foreliggende Lovforslag, at der sættes to Femtedele istedetfor tre Femtedele; det minder om den gamle Kurantstillings Begreuing, det gamle Heltatsprog, thi dengang delte man ogsaa i to Femtedele og tre Femtedele. Forslaget er altsaa ikke afgjørende med Hensyn til at fyldestgjøre Eighedsens Krav, ligesom det ogsaa opretholder, at Amtsrådets Formand og Byrådets Formand skulle være kongelig udnævnte Embedsmænd, en ligesaa stor Urimelighed og Unaturlighed, som at der skal være kongevalgte Medlemmer i Landsdinh-

get. (En Stemme: Hør!) Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at det er urimeligt; men hvorfor foreslaar man da noget Eignende her? Det forekommer mig at være at sætte ny Vin paa gamle Læderflasker og slet ikke Andet. Man kunde nu sige: Vi maa nøies med, hvad vi kunne sætte igennem; vi gjøre altsaa ikke ideale Krav til Eigheden, men vi ville afhjælpe tilstedeværende Mangler og Feil osv., kort sagt, man beraaber sig ikke paa Eighedsens, men paa Tjenlighedens Hensyn, men det forekommer mig, at der herved er flere Ting at bemærke. Jeg er saaledes meget tilbøielig til at tro, at man ved at leve under og ved at leve sig ind i det repræsentative System, som det hedder, let kommer til en Døvtro paa Systemet, idet man mener, at Livet kan vinde noget Væsentligt ved en mere eller mindre formaalstjenlig Ordning af Formerne, under hvilke man skal bevæge sig; man tror at kunne tilvejebringe en særegen Forbedring i det kommunale Liv ved at raade Bod paa enkelte Døst ved den kommunale Ordning; men jeg har ikke denne Mening. Jeg siger, at, naar Livet først har udfyldt de Former, der ere tilstede, vil det ogsaa sprænge dem; men den ærede Ordfører for Forslagsstillerne skulder os Dplysning om, hvorvidt man kan sige, at de — jeg vil kalde dem — ikke privilegerede Vælgere, naar de vælge til Sogneraadet, have nyttet al den Ret, de have, om de altid have besat det fulde Mindretal i Sogneraadet. Have de ikke nyttet denne Ret, er der heller ikke noget Fornøieligt ved at give dem Ret til Mere (Modsigelse). Ja, det koster Uleilighed at føre dette Bevis — det veed jeg meget godt — ved at søge Underretning om, hvorvidt de almindelige Vælgere ere komne saa vidt, at de besætte alle de Pladser i Sogneraadet, de kunne; men gjøre de ikke det, hvorfor da give dem mere Ret end de have? Jeg vil sige, som Søren Kierlegaard sagde til dem, der vare foretagne efter at forstaa Bibelen: Udfør det, gjør det, som I forstaa, før I strige paa mere Dplysning om, hvad disse Løruner betyde! Jeg siger til Vælgerne: Brug først den Lov, I have, og viser det sig saa, at I ikke kunne faae en virksom og fuld Deltagelse i